

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRÁVOMOCI (EU) 2025/2188

ze dne 19. září 2025,

**kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1991 zavedením vědecky
podložené metody pro monitorování rozmanitosti opylovačů a populací opylovačů**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1991 ze dne 24. června 2024 o obnově přírody
a o změně nařízení (EU) 2022/869 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 10 odst. 2,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení (EU) 2024/1991 vyžaduje, aby členské státy nejpozději do roku 2030 a poté zlepšily rozmanitost opylovačů a zvrátily pokles jejich populací a poté dosáhly rostoucího trendu populací opylovačů, přičemž tento trend se od roku 2030 měří alespoň každých šest let, dokud nebude dosaženo uspokojivých úrovní.
- (2) Komise má zavést vědecky podloženou metodu monitorování rozmanitosti opylovačů a populací opylovačů (dále jen „metoda monitorování“), která poskytne standardizovaný přístup ke shromažďování ročních údajů o četnosti a druhové rozmanitosti opylovačů v různých ekosystémech a k posouzení trendů jejich populací a účinnosti opatření na obnovu.
- (3) Nařízení (EU) 2024/1991 vyžaduje, aby členské státy každoročně monitorovaly četnost a druhovou rozmanitost opylovačů pomocí metody monitorování a aby o výsledcích monitorování informovaly Komisi.
- (4) Aby se zajistilo shromažďování vysoce kvalitních údajů, a tím i vědecky podložené posouzení pokroku při plnění cíle obnovy populací opylovačů, měla by být metoda monitorování založena na zavedených vědeckých zásadách a metodách. Přestože je metoda monitorování ve všech členských státech standardizovaná, měla by umožňovat dostatečnou flexibilitu pro řešení místních environmentálních podmínek.
- (5) Oblast působnosti metody monitorování by se měla zaměřit na taxonomické skupiny opylovačů, pro které existuje dostatečná technická kapacita pro monitorování nebo u kterých lze tuto kapacitu v krátké době nákladově efektivním způsobem vybudovat. Oblast působnosti by měla být přezkoumána a rozšířena o další taxonomické skupiny opylovačů, až se v budoucnu zvýší technické kapacity.
- (6) Aby byla zajištěna nákladová efektivnost metody monitorování, měly by být pro monitorování běžných druhů opylovačů a vzácných druhů opylovačů použity různé přístupy. Běžné druhy by měly být monitorovány v lokalitách vybraných pomocí stratifikovaného náhodného výběru vzorků. Vzácné druhy opylovačů by měly být monitorovány cílenými návštěvami v terénu, protože populační trendy u těchto druhů nelze zjistit stratifikovaným náhodným výběrem vzorků v omezeném počtu monitorovacích lokalit.
- (7) Vzhledem k omezené kapacitě pro monitorování vzácných druhů opylovačů prostřednictvím cílených návštěv v terénu by se snahy měly zaměřit na nejohroženější druhy na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni, přičemž by členským státům mělo být umožněno omezit monitorování na patnáct vzácných druhů opylovačů. Počet vzácných druhů opylovačů, které mají být monitorovány, by měl být přezkoumán a zvýšen, až se v budoucnu zvýší kapacita pro cílené monitorování.

⁽¹⁾ Úř. věst. L, 2024/1991, 29.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1991/oj>.

- (8) Nařízení (EU) 2024/1991 vyžaduje, aby členské státy zajistily, že údaje z monitorování pocházejí z dostatečného počtu monitorovacích lokalit, aby byla zajištěna reprezentativnost na celém jejich území. Za tímto účelem a aby bylo možné s jistotou určit trend vývoje četnosti a rozmanitosti opylovačů, je nutné stanovit minimální počet monitorovacích lokalit, v nichž se mají v každém členském státě shromažďovat údaje. Stanovení tohoto minimálního počtu umožní členským státům monitorovat i větší počet monitorovacích lokalit, aby mohly lépe zjistit změny v četnosti a rozmanitosti opylovačů.
- (9) Činnost opylovačů je ovlivněna různými environmentálními podmínkami, které závisejí na místních okolnostech. Proto by se monitorování mělo omezit na období, kdy jsou opylovači aktivní v dospělém stádiu svého životního cyklu. Vhodné environmentální podmínky pro monitorování by měly být stanoveny podle potřeby na vnitrostátní, regionální nebo místní úrovni.
- (10) Rozmanitost běžných druhů opylovačů by měla být popsána pomocí Shannon-Wienerova indexu rozmanitosti ⁽⁷⁾, což je obecně uznávaná metrika pro kvantifikaci biologické rozmanitosti. Četnost běžných druhů opylovačů by měla být kvantifikována kombinací četnosti jednotlivých druhů opylovačů, pro které jsou k dispozici dostatečné údaje z monitorování.
- (11) Je vhodné spojit četnost a rozmanitost všech běžných sledovaných druhů do jediného ukazatele běžných opylovačů, který poskytne jednu hodnotu za každý členský stát za rok.
- (12) Nepůvodní druhy, jak jsou definovány v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ⁽⁸⁾, by neměly být při posuzování četnosti a druhové rozmanitosti opylovačů zohledňovány, protože přítomnost těchto druhů nelze považovat za přínos pro původní společenstva opylovačů, ale spíše představuje hrozbu pro biologickou rozmanitost.
- (13) Vzhledem k tomu, že Shannonův-Wienerův index rozmanitosti není vhodnou metrikou pro rozmanitost vzácných druhů, je pro vyjádření celkové druhové rozmanitosti opylovačů, a to jak běžných, tak vzácných, vhodné začlenit vzácné druhy opylovačů do posouzení rozmanitosti opylovačů prostřednictvím ukazatele bohatosti druhů opylovačů, tj. ukazatele, který kombinuje počet vzácných a běžných druhů opylovačů zaznamenaných v daném členském státě. Monitorování vzácných druhů by mělo vyloučit noční motýly, protože zátěž monitorování nelze odhadnout vzhledem k aktuálně chybějícímu posouzení červeného seznamu pro noční motýly.
- (14) Pro posouzení účinnosti opatření na obnovu prováděných v daném členském státě by měly být odhadnuty trendy četnosti a druhové rozmanitosti opylovačů v zemědělských ekosystémech, lesních ekosystémech a dalších ekosystémech vzhledem k tomu, že opatření na obnovu se v každém z těchto typů ekosystémů podstatně liší,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí následující definice:

- 1) „včelami“ se rozumí druhy Anthophila (Apoidea) s výjimkou včely medonosné (*Apis mellifera*);
- 2) „pestřenkovitými“ se rozumí druhy Syrphidae;
- 3) „motýly“ se rozumí druhy Papilionoidea;

⁽⁷⁾ Allaby, M. (2020) „A Dictionary of Zoology“ (Slovník zoologie) (5. vydání). Oxford University Press, Oxford. DOI: 10.1093/acref/9780198845089.001.0001.

⁽⁸⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1143/2014 ze dne 22. října 2014 o prevenci a regulaci zavlékání či vysazování a šíření invazních nepůvodních druhů (Úř. věst. L 317, 4.11.2014, s. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/1143/oj>).

- 4) „nočními motýli“ se rozumí druhy následujících čeledí Heterocera: Brachodidae, Castniidae, Cimeliidae, Drepanidae, Erebidae (včetně Lymantriinae), Euteliidae, Geometridae, Heterogynidae, Limacodidae, Noctuidae, Nolidae, Notodontidae, Sesiidae, Sphingidae, Uraniidae a Zygaenidae, pokud mají rozpětí křídel 20 mm nebo větší, posuzováno na základě literatury;
- 5) „nočními motýli s denní aktivitou“ se rozumí druhy nočních motýlů, které jsou v dospělém stádiu svého životního cyklu aktivní ve dne;
- 6) „nočními motýli s noční aktivitou“ se rozumí druhy nočních motýlů, které jsou v dospělém stádiu svého životního cyklu aktivní v noci;
- 7) „hlavní souřadnicovou síť LUCAS“ se rozumí varianta Lambertovy azimutální rovnoměrné plošné sítě INSPIRE 1 km (Grid_ETRS89-LAEA_1 km) s pevným středem projekce v ETRS89-LAEA (52° s. š., 10° v. d.) ⁽⁴⁾;
- 8) „stratifikovaným náhodným výběrem vzorků monitorovacích lokalit“ se rozumí standardizovaný statistický výběr vzorků, u kterého je stejná pravděpodobnost výběru monitorovacích lokalit ze souboru, který je rozdělen do dílčích souborů (vrstev);
- 9) „biogeografickými oblastmi“ se rozumí biogeografické oblasti uvedené v čl. 1 písm. c) bodě iii) směrnice 92/43/EHS ⁽⁵⁾;
- 10) „ostatními ekosystémy“ se rozumí ekosystémy jiné než zemědělské ekosystémy a lesní ekosystémy, které jsou sdruženy v jedné vrstvě;
- 11) „obchůzkou transektu“ se rozumí metoda shromažďování údajů, při níž průzkumník prochází předem stanovenou trasu (transekt) za účelem shromáždění údajů o druzích opylovačů v terénu;
- 12) „dobou pozorování“ se rozumí roční doba, která odpovídá letovému období velké většiny druhů opylovačů;
- 13) „světelnou pastí“ se rozumí zařízení, které pomocí světla přitahuje druhy opylovačů během noci a chytá je do nádoby;
- 14) „posuzovaným obdobím“ se rozumí období, za které se posuzuje pokrok při plnění cíle uvedeného v čl. 10 odst. 1 nařízení (EU) 2024/1991;
- 15) „nepůvodními druhy“ se rozumí nepůvodní druhy ve smyslu čl. 3 bodu 1 nařízení (EU) č. 1143/2014.

Článek 2

Cílové druhy

Členské státy shromažďují údaje o četnosti a druhové rozmanitosti opylovačů v následujících taxonomických skupinách:

- a) včely
- b) pestřenkovití
- c) motýli
- d) noční motýli.

Článek 3

Monitorovací lokality

1. Lokalitou pro shromažďování údajů („monitorovací lokalitou“) je čtverec o rozměrech 2 km x 2 km se středem v bodě hlavní souřadnicové sítě LUCAS.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy použít předem stanovené monitorovací lokality, pokud byly tyto lokality vybrány v souladu s požadavky stanovenými v odstavcích 4, 5 a 6.

⁽⁴⁾ <https://ec.europa.eu/eurostat/web/lucas/database/primary-data>.

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1992/43/oj>).

3. Členské státy shromažďují údaje o četnosti a druhové rozmanitosti opylovačů v minimálním počtu monitorovacích lokalit stanovených v příloze I.

4. Členské státy vyberou monitorovací lokality pomocí stratifikovaného náhodného výběru vzorků. Stratifikace se provede podle biogeografických oblastí a podle následujících typů ekosystémů:

- a) zemědělské ekosystémy
- b) lesní ekosystémy
- c) jiné ekosystémy.

Kromě stratifikace uvedené v prvním pododstavci mohou členské státy použít stratifikaci podle regionů NUTS, tříd nadmořské výšky, statusu ochrany nebo přesnějších kategorií využití půdy nebo krajinného pokryvu.

Počet lokalit v každé vrstvě je úměrný zeměpisnému podílu dané vrstvy na suchozemském území daného členského státu.

5. Postup stratifikovaného náhodného výběru vzorků lokalit zajistí reprezentativnost na celém území státu.

Vzdálenosti mezi monitorovacími lokalitami jsou minimálně:

- a) 10 km v případě členských států s rozlohou suchozemského území větší než 75 000 km²;
- b) 5 km v případě členských států s rozlohou suchozemského území mezi 20 000 km² a 75 000 km²;
- c) 1 km v případě členských států s rozlohou suchozemského území mezi 1 000 km² a 20 000 km².

V případě členských států s rozlohou suchozemského území menší než 1 000 km² není minimální vzdálenost mezi monitorovacími lokalitami stanovena.

6. Při použití stratifikovaného náhodného výběru vzorků monitorovacích lokalit mohou členské státy určitou monitorovací lokalitu vyloučit, pokud splňuje alespoň jedno z následujících kritérií pro vyloučení:

- a) více než 30 % monitorovací lokality je bez suchozemské vegetace;
- b) monitorovací lokalita se částečně nebo zcela nachází v městských centrech, městských klastrech nebo příměstských oblastech;
- c) minimálně 30 % monitorovací lokality je nepřístupných z důvodu přítomnosti veřejné infrastruktury nebo proto, že se monitorovací lokalita nachází ve veřejném prostoru s omezeným přístupem, jako je vojenské pásmo, hraniční pásmo nebo lovecké pásmo;
- d) minimálně 30 % monitorovací lokality je nepřístupných, protože se nachází v soukromé oblasti, která je hraničním pásmem nebo loveckým pásmem;
- e) monitorovací lokalita se nachází v zeměpisné šířce nad 65° s. š.;
- f) shromažďování údajů v monitorovací lokalitě brání alespoň jeden z následujících důvodů:
 - i) monitorovací lokalita je vzdálena od nejbližší silnice dostupné pro motorová vozidla (více než 2 km) nebo je od silnice oddělena významnými fyzickými nebo přírodními překážkami, které ztěžují pravidelný přístup;
 - ii) monitorovací lokalita se nachází na ostrově menším než 50 km² nebo je možné se na ni dostat pouze z přístavu s pravidelnou trajektovou dopravou plavbou lodí, která trvá déle než dvě hodiny;
 - iii) minimálně 30 % monitorovacího lokality má sklon větší než 20 stupňů;
- g) monitorovací lokalitu nelze přiřadit k jedné z vrstev uvedených v odstavci 4.

7. Členské státy vypracují seznam monitorovacích lokalit vybraných v souladu s odstavci 4, 5 a 6 na svém území („seznam monitorovacích lokalit“).

Seznam monitorovacích lokalit se v průběhu posuzovaného období nemění.

8. Odchylně od odstavce 7 druhého pododstavce může být lokalita na seznamu monitorovaných lokalit kdykoli nahrazena, pokud lze dojít k závěru, že splňuje alespoň jedno z kritérií pro vyloučení uvedených v odstavci 6. Monitorovací lokality, které jsou ze seznamu vyloučeny, se nahradí použitím stratifikovaného náhodného výběru vzorků podle odstavců 4, 5 a 6.

9. Členské státy neprodleně informují Komisi a Evropskou agenturu pro životní prostředí o seznamu monitorovacích lokalit a o každé jeho změně. Evropská agentura pro životní prostředí tento seznam zveřejní.

Článek 4

Doba pozorování

Pro každou lokalitu stanoví členské státy dobu pozorování, během níž se každoročně provádí shromažďování údajů podle článků 5 a 6. Doba pozorování se v průběhu posuzovaného období nemění.

Článek 5

Protokol o shromažďování údajů pro včely, pestřenkovité, motýly a noční motýly s denní aktivitou

1. Během doby pozorování stanovené v souladu s článkem 4 shromažďují členské státy údaje o včelách, pestřenkovitých, motýlech a nočních motýlech s denní aktivitou v každé monitorovací lokalitě prostřednictvím obchůzky transektu.

2. Obchůzky transektu se provádějí zvlášť pro:

- a) včely;
- b) pestřenkovité;
- c) motýly a noční motýly s denní aktivitou.

3. Obchůzky transektu se provádějí ve stejné monitorovací lokalitě jednou měsíčně během doby pozorování, přičemž minimální časový interval je tři týdny.

4. Odchylně od odstavce 3 platí, že pokud environmentální podmínky uvedené v odstavci 7 nejsou po delší dobu splněny, což brání provádění obchůzek transektu jednou měsíčně, mohou být obchůzky transektu prováděny méně často než jednou měsíčně.

5. Odchylně od odstavce 3 mohou členské státy v monitorovacích lokalitách, u kterých je doba pozorování kratší než šest měsíců, provádět obchůzku transektu s vyšší četností. V tomto případě musí být minimální časový interval kratší než tři týdny.

6. Při každé obchůzce transektu se zaznamenávají následující environmentální parametry:

- a) teplota (v °C);
- b) oblačnost (v osminách);
- c) rychlost větru (v m/s);
- d) mlha (přítomnost/nepřítomnost);
- e) srážky (přítomnost/nepřítomnost);
- f) čas zahájení (hh:mm);
- g) veškeré další relevantní parametry, které mohou ovlivnit shromažďování údajů.

7. Obchůzky transektu se provádějí za environmentálních podmínek, při nichž jsou druhy uvedené v odstavci 1 aktivní v dospělém stádiu svého životního cyklu. Za tímto účelem stanoví členské státy pro environmentální parametry uvedené v odst. 6 písm. a) až f) podmínky, za kterých se mají obchůzky transektu provádět. Tyto podmínky mohou být přizpůsobeny místním podmínkám a v průběhu posuzovaného období se nemění.

8. Délka každé obchůzky transektu je 1 km.
9. Pro včely, pestřenkovité, motýly a noční motýly s denní aktivitou se v každé monitorovací lokalitě použije stejná trajektorie transektu. Trajektorie transektu se musí plně nacházet v rámci hranic monitorovací lokality. Trajektorie transektu může být souvislá nebo rozdělená na části. Před zahájením shromažďování údajů je vztažena k zemskému povrchu a zmapována. Každá část trajektorie transektu se přiřadí k jednomu z typů ekosystémů uvedených v čl. 3 odst. 4 prvním pododstavci. Trajektorie transektu se v žádné monitorovací lokalitě nemění, pokud se nestane částečně nebo zcela nepřístupnou z důvodu vyšší moci.
10. Obchůzka transektu se provádí konstantní rychlostí po celkovou efektivní dobu pozorování v délce 60 minut. Do doby pozorování se nezapočítává doba potřebná pro odchyt, manipulaci, identifikaci nebo evidenci exemplářů.
11. Údaje se shromažďují v rámci následujícího vymezeného trojrozměrného pozorovacího prostoru kolem osoby provádějící obchůzku transektu („průzkumníka“):
 - a) v případě včel a pestřenkovitých: 1,5 m na každou stranu od průzkumníka, 1,5 m před průzkumníkem a 1,5 m nad průzkumníkem;
 - b) v případě motýlů a nočních motýlů s denní aktivitou: 2,5 m na každou stranu od průzkumníka, 5 m před průzkumníkem a 5 m nad průzkumníkem.
12. Každý záznam o exempláři se přiřadí k jednomu z typů ekosystémů uvedených v čl. 3 odst. 4 prvním pododstavci.

Článek 6

Protokol o shromažďování údajů v případě nočních motýlů s noční aktivitou

1. Během doby pozorování stanovené v souladu s článkem 4 shromažďují členské státy údaje o nočních motýlech s noční aktivitou v každé monitorovací lokalitě pomocí světelných pastí.
2. Světelné pasti musí být aktivní jednu noc v měsíci během doby pozorování, přičemž minimální časový interval mezi aktivními obdobími světelných pastí ve stejné monitorovací lokalitě je tři týdny.
3. Odchylně od odstavce 2, pokud environmentální podmínky uvedené v odstavci 6 nejsou splněny po delší dobu, což brání umístění světelných pastí každý měsíc, mohou být světelné pasti umístovány méně často než jednou měsíčně.
4. Odchylně od odstavce 2 lze světelné pasti umísťovat častěji než jednou měsíčně v monitorovacích lokalitách, kde je doba pozorování kratší než šest měsíců. V tomto případě musí být minimální časový interval kratší než tři týdny.
5. Během aktivního období každé světelné pasti se zaznamenávají následující environmentální parametry:
 - a) teplota (v °C);
 - b) oblačnost (v osminách);
 - c) rychlost větru (v m/s);
 - d) mlha (přítomnost/nepřítomnost);
 - e) srážky (přítomnost/nepřítomnost);
 - f) hlavní fáze Měsíce (nov, první čtvrt, úplňk, poslední čtvrt);
 - g) veškeré další relevantní parametry, které mohou ovlivnit shromažďování údajů.
6. Světelné pasti se umísťují za environmentálních podmínek, během nichž jsou druhy uvedené v odstavci 1 aktivní v dospělém stádiu svého životního cyklu. Za tímto účelem stanoví členské státy pro environmentální parametry uvedené v odst. 5 písm. a) až f) podmínky, za kterých mají být světelné pasti umístěny. Tyto podmínky mohou být přizpůsobeny okolnostem v jednotlivých místech a v průběhu posuzovaného období se nemění.

7. V každé monitorovací lokalitě se umístí dvě světelné pasti, přičemž vzdálenost mezi nimi musí být nejméně 50 m. Světelné pasti se umísťují nejméně 10 m od vodních ploch a nejméně 50 m od umělých zdrojů světla. Umístí se tak, aby vrchol světelného zdroje byl ve výšce 30 cm až 1 m nad úrovní terénu. V okruhu 1 m kolem každé pasti nesmí být žádné překážky, které by mohly blokovat světlo pasti.

8. Poloha světelných pastí se u každé lokality před zahájením shromažďování údajů vztáhne k zemskému povrchu a zmapuje. Každá světelná past se přiřadí k jednomu z typů ekosystémů uvedených v čl. 3 odst. 4 prvním pododstavci. Umístění každé světelné pasti se v průběhu posuzovaného období nemění, pokud se nestane nedostupnou z důvodu vyšší moci.

9. Členské státy musí ve všech monitorovacích lokalitách používat stejnou konstrukci světelné pasti a stejný typ světelného zdroje. Konstrukce světelné pasti a typ světelného zdroje se v průběhu posuzovaného období nemění.

Odchylně od prvního pododstavce lze v zeměpisných šířkách nad 60° s. š. použít jinou konstrukci světelné pasti a jiný typ světelného zdroje.

Světelný zdroj každé světelné pasti musí mít vysoký výkon v ultrafialovém a modrém rozsahu světla (350–550 nm). Světelné zdroje musí být řádně udržovány, aniž se v průběhu času podstatně změní intenzita světla nebo spektrální složení.

Článek 7

Protokol o shromažďování údajů o vzácných druzích opylovačů

1. Členské státy provádějí cílené monitorování všech druhů včel, pestřenkovitých a motýlů, které jsou posouzeny jako kriticky ohrožené. Pro tento účel může členský stát použít červený seznam ohrožených druhů EU ⁽⁶⁾ nebo národní červený seznam druhů, nebo obojí.

2. Odchylně od odstavce 1, pokud je počet druhů stanovených v souladu s odstavcem 1 vyšší než patnáct, mohou členské státy omezit počet druhů, které mají být monitorovány, na patnáct.

3. Členské státy vypracují seznam druhů, které mají být monitorovány v souladu s odstavci 1 a 2, a oznámí jej Komisi. Tento seznam se v průběhu posuzovaného období nemění.

4. Druhy uvedené na seznamu podle odstavce 3 jsou monitorovány cílenými návštěvami v terénu alespoň jednou ročně ve známých lokalitách výskytu těchto druhů, přičemž se zjišťuje jejich přítomnost nebo nepřítomnost. Členské státy mohou v daném roce ukončit monitorování druhu, jakmile byl jeho výskyt zjištěn alespoň v jedné lokalitě.

5. Všechny záznamy druhů uvedené v odstavci 3 jsou vztaženy k zemskému povrchu.

Článek 8

Identifikace druhu

Členské státy identifikují pozorované nebo odchycené exempláře cílových druhů úrovní druhů, a to pomocí odborné diagnostiky, metod založených na DNA, umělé inteligence nebo jiných vědecky ověřených metod.

Článek 9

Posouzení trendů v populaci opylovačů

1. Trendy v četnosti a rozmanitosti opylovačů se posuzují na základě údajů shromážděných členskými státy v souladu s tímto nařízením.

⁽⁶⁾ https://environment.ec.europa.eu/topics/nature-and-biodiversity/european-red-list-threatened-species_en.

2. Za účelem provedení posouzení podle odstavce 1 se pro každý členský stát vypočítá ukazatel běžných opylovačů pomocí metody stanovené v příloze II a pro každý členský stát se pomocí metody stanovené v příloze III vypočítá ukazatel bohatosti druhů opylovačů.
3. Z rozsahu posouzení jsou vyloučeny nepůvodní druhy.
4. První posuzované období začíná dne 16. prosince 2026 a končí v roce 2030. Každé následující posuzované období pak trvá šest let.

Článek 10

Posouzení účinnosti opatření na obnovu

Pro účely posouzení účinnosti opatření na obnovu podle čl. 10 odst. 3 nařízení (EU) 2024/1991 se ukazatel běžných opylovačů vypočítá zvlášť pro každý typ ekosystému uvedený v čl. 3 odst. 4 prvním pododstavci.

Článek 11

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. září 2025.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN

PŘÍLOHA I

MINIMÁLNÍ POČET MONITOROVACÍCH LOKALIT

Členský stát	Minimální počet monitorovacích lokalit
Belgie	60
Bulharsko	80
Česko	70
Dánsko	50
Německo	90
Estonsko	50
Irsko	40
Řecko	80
Španělsko	100
Francie	120
Chorvatsko	70
Itálie	100
Kypr	40
Lotyšsko	50
Litva	50
Lucembursko	40
Maďarsko	70
Malta	30
Nizozemsko	50
Rakousko	80
Polsko	70
Portugalsko	70
Rumunsko	80
Slovinsko	70
Slovensko	70
Finsko	70
Švédsko	70

PŘÍLOHA II

UKAZATEL BĚŽNÝCH OPYLOVAČŮ

1. Obecná pravidla

- 1) Ukazatel běžných opylovačů, který se vypočítá pro každý členský stát, vychází z údajů shromážděných podle článků 5 a 6. Zohledňuje pouze záznamy o exemplářích určených na úrovni druhů podle článku 8. Nezohledňuje nepůvodní druhy.
- 2) Ukazatel běžných opylovačů kombinuje měření trendů četnosti a rozmanitosti běžných cílových druhů. Tyto trendy se vypočítají pro každé posuzované období a pro každou taxonomickou skupinu uvedenou v článku 2 na základě ročních indexů četnosti druhů a ročních indexů druhové rozmanitosti stanovených v souladu s odstavci 2 a 3.

2. Roční indexy četnosti druhů

- 1) Pro každý druh pozorovaný v členském státě se každoročně vypočítá index četnosti jednotlivých druhů na základě metodiky všeobecného indexu četnosti popsaného Dennisem a kol. (2016) ⁽¹⁾.
- 2) Index četnosti jednotlivých druhů podle odstavce 1 zohledňuje pouze druhy, které byly v členském státě pozorovány v průměru alespoň 25krát za rok během posuzovaného období.
- 3) Metodika pro zobecněný index četnosti může být rozšířena o zohlednění podmínek zaznamenaných podle čl. 5 odst. 6 písm. a) až f), pokud jde o druhy uvedené v čl. 5 odst. 1, a podle čl. 6 odst. 5 písm. a) až f), pokud jde o noční motýli.
- 4) Pro každou taxonomickou skupinu se každoročně vypočítá vícedruhový index četnosti na základě ročních indexů jednotlivých druhů podle odstavce 1, a to na základě metodiky popsané Freemanem a kol. (2021) ⁽²⁾.

3. Roční indexy druhové rozmanitosti

- 1) Pro každou monitorovací lokalitu a každou taxonomickou skupinu se každoročně vypočítá index druhové rozmanitosti jednotlivých míst pomocí metodiky Shannon-Wienerova indexu rozmanitosti ⁽³⁾.
- 2) Pro každou taxonomickou skupinu se každoročně vypočítá index druhové rozmanitosti s využitím všech ročních indexů druhové rozmanitosti jednotlivých lokalit podle odstavce 1 s použitím metodiky popsané Freemanem a kol. (2021).

4. Trendy v četnosti druhů a v druhové rozmanitosti

- 1) Metodika popsaná Freemanem a kol. (2021) uvádí trendy v četnosti druhů na základě indexů četnosti sledujících více druhů uvedených v části 2 odst. 4 a trendy v druhové rozmanitosti na základě indexů druhové rozmanitosti uvedených v části 3 odst. 2 v každém posuzovaném období.

⁽¹⁾ Dennis, E.B., Morgan, B.J.T., Freeman, S.N., Brereton, T.M. a Roy, D.B. (2016), A Generalized Abundance Index for Seasonal Invertebrates (Zobecněný index četnosti sezónních bezobratlých). *Biometrics* 72: 1305-1314 (<https://doi.org/10.1111/biom.12506>).

⁽²⁾ Freeman, S.N., Isaac, N.J.B., Besbeas, P., Dennis, E.B. a Morgan, B.J.T. (2021), A Generic Method for Estimating and Smoothing Multispecies Biodiversity Indicators Using Intermittent Data (Obecná metoda pro odhad a upřesnění vícedruhových ukazatelů biologické rozmanitosti s využitím intermittentních údajů). *JABES* 26: 71-89 (<https://doi.org/10.1007/s13253-020-00410-6>).

⁽³⁾ Allaby, M. (2020), A Dictionary of Zoology (Slovník zoologie) (5. vydání). Oxford University Press, Oxford. (DOI: 10.1093/acref/9780198845089.001.0001).

- 2) Pro první posuzované období se metoda podle odstavce 1 omezí tak, aby odpovídala přímce napříč ročními hodnotami indexů četnosti sledujících více druhů a indexů druhové rozmanitosti.
- 3) Pro posuzovaná období po roce 2030 se vypočítají upřesněné trendy, přičemž přesnost trendů se určuje pomocí přístupu popsaného Massiminem a kol. (2025) ⁽⁴⁾.

5. Výpočet ukazatele běžných opylovačů

- 1) Pro každé posuzované období se pravděpodobnost pozitivního trendu stanoví zvlášť pro trendy četnosti druhů a trendy druhové rozmanitosti, a to pro každou taxonomickou skupinu. Tyto pravděpodobnosti se převedou na poměr pravděpodobnosti.
- 2) Vypočítá se součin všech poměrů pravděpodobnosti podle odstavce 1.
- 3) Součin všech poměrů pravděpodobnosti podle odstavce 2 se převede zpět na kombinovanou pravděpodobnost, že se četnost druhů i druhová rozmanitost ve všech taxonomických skupinách zvyšuje. Tato kombinovaná pravděpodobnost představuje ukazatel běžných opylovačů, který se uvede s 90 % intervalem spolehlivosti.

⁽⁴⁾ Massimino, D., Baillie, S.R., Balmer, D.E., Bashford, R.I., Gregory, R.D., Harris, S.J., Heywood, J.J.N., Kelly, L.A., Noble, D.G., Pearce-Higgins, J.W., Raven, M.J., Risely, K., Woodcock, P., Wotton, S.R. a Gillings, S. (2025), The Breeding Bird Survey of the United Kingdom (Průzkum chovných ptáků ve Spojeném království). *Global Ecology and Biogeography* 34: e13943 (<https://doi.org/10.1111/geb.13943>).

PŘÍLOHA III

UKAZATEL BOHATOSTI DRUHŮ OPYLOVAČŮ

1. Pro každý členský stát se každoročně vypočítá index bohatosti druhů opylovačů na základě údajů shromážděných podle článků 5, 6 a 7. Zohledňuje pouze záznamy o exemplářích určených na úrovni druhů podle článku 8. Nezohledňuje nepůvodní druhy.
 2. Pro každé posuzované období je posouzení založeno na lineární regresní analýze ročních indexů bohatosti druhů podle odstavce 1.
 3. Ukazatel bohatosti druhů opylovačů se vypočítá jako sklon regresní přímky.
-